

Miljøministeriet
Sendt på mail til: mim@mim.dk
CC: malih@mim.dk

21-08-24

Dansk Skovforenings hørings svar til udkast til lovforslag om ændring af lov om naturbeskyttelse og om ophævelse af lov om administration af Den Europæiske Unions forordninger om handel med træ og træprodukter med henblik på bekæmpelse af handel med ulovligt fældet træ, samt til bekendtgørelse om supplerende bestemmelser til forordning (EU) 2023/1115 om tilgængeliggørelse på EU-markedet og eksport fra Unionen af visse råvarer og produkter, der er forbundet med skovrydning og skovforringelse – j.nr. 2022-4950

Dansk Skovforening takker for muligheden for at kommentere på lovforslag om ændring af lov om naturbeskyttelse, samt den tilhørende bekendtgørelse der udmønter lovforslaget.

Formålet med ændringen af lov om naturbeskyttelse (NBL) er, at give miljøministeren hjemmel til at fastsætte regler for administration og håndhævelse af forordning (EU) nr. 2023/1115 af 31. maj 2023 om tilgængeliggørelse på EU-markedet og eksport fra Unionen af visse råvarer og produkter der er forbundet med skovrydning og skovforringelse (EUDR), samt at ophæve lov om administration af Den Europæiske Unions forordninger om handel med træ og træprodukter med henblik på bekæmpelse af handel med ulovligt fældet træ, da denne lov supplerer forordning (EU) nr. 995/2010 (EUTR), som EU har vedtaget at ophæve. Den tilhørende bekendtgørelse om supplerende bestemmelser til EUDR, har til formål at udmønte ændringerne i lov om naturbeskyttelse. Dansk Skovforening finder generelt, at lovforslaget og bekendtgørelsen er fornuftigt afstemt ift. bestemmelserne i EUDR, men har i det følgende en række generelle og specifikke bemærkninger til det fremsatte lovforslag og den tilhørende bekendtgørelse.

Generelle bemærkninger

Danske skovejere er omfattet af EUDR, da de jf. artikel 1, stk. 1 og artikel 2, stk. 1 og 15 bringer træ i omsætning på EU-markedet. Som skovejer skal man derfor, jf. artikel 4 i retsaktten, udføre due diligence inden man bringer træ i omsætning, for at kunne fastslå, at træet opfylder betingelserne i artikel 3 om at det er skovrydningsfrit og produceret i overensstemmelse med relevant lovgivning i produktionslandet. Høringsbrevet bærer præg af, at fokus for implementeringen i høj grad ligger på de virksomheder som importerer varer uden for EU. Vi vil dog bemærke, at der også rettes fokus mod de danske producenter, som ligeledes står overfor implementering af forordningen, hvilket uddybes nedenfor.

Som dansk skovejer er det først og fremmest essentielt at kende det af EU-kommissionen fastsatte risikoniveau for skovrydning, da artikel 13 i EUDR giver mulighed for at udføre lempet due diligence, såfremt Danmark kategoriseres som et lavrisikoland. Dansk Skovforening er af den klare overbevisning, at Danmark bør kategoriseres som et lavrisikoland, men så længe EU-kommissionens risikovurdering ikke er klar, er Danmark jf. artikel 29, stk. 2 kategoriseret som standardrisikoland - en mangel på kategorisering, der vil medføre unødvendige administrationsomkostninger for skovejere. Det er derfor interessant at læse i bemærkningerne til lovforslag om ændring af lov om naturbeskyttelse, at Miljøstyrelsen har foretaget en foreløbig risikovurdering i afsnit 2.2.2., hvor det vurderes hvor mange

virksomheder der handler med relevante råvarer fra hhv. højrisiko-, standardrisiko og lavrisikoområder. Det ville glæde Dansk Skovforening, hvis Miljøministeriet ville gøre baggrunden for denne vurdering tilgængelig, herunder det forventede risikoniveau for Danmark, så danske skovejere på bedst mulig vis kan forberede sig på at implementere EUDR i praksis.

I bemærkningerne til lovforslaget redegør Miljøministeriet også for de klima-, miljø- og naturmæssige konsekvenser af EUDR, som opgjort af EU-Kommissionen. Her vil Dansk Skovforening gerne påpege, at der for det danske skovbrug også kan være konsekvenser af implementeringen af EUDR, som beror på Miljøstyrelsens nationale fortolkning af retsaktens definitioner. Vi har tidligere erfaret, at Miljøstyrelsens tolkning af retsaktens artikel 2, stk. 11 har medført, at nåletræsbevoksninger med en eller to arter er blevet kategoriseret som "*plantageskov*". Dansk Skovforening vil derfor endnu engang påpege, at denne tolkning er i modstrid med dansk retspraksis.

Det fremgår af retsaktens artikel 2, stk. 11, at skov skal leve op til fire kriterier ved plantning og bevoksningsmodenhed for at kunne kategoriseres som "*plantageskov*":

- 1) En eller to arter
- 2) Ensartet aldersklasse
- 3) Regelmæssig afstand
- 4) Kort rotation

En renbestand af f.eks. rødgran vil typisk leve op til kriterie 1 og 2, men kriterie 3 vil langt fra altid være opfyldt; stormfald, billeangreb og irregulær hugst vil alt sammen medføre en uregelmæssig afstand træerne imellem ved bevoksningsmodenhed. Kriterie 4 vil dog for en bevoksning drevet med tømmerproduktion for øje ikke kunne opfyldes: ifølge Vejledning om skovloven § 9, punkt 3.1 forstås kort omdrift (omdrift og rotation er synonyme) som bevoksninger der afdrives før de er hugstmodne, hvilket for f.eks. en renbestand af rødgran vil være forstligt og økonomisk irrationelt.

Tolkningen af denne del er af særlig betydning for det danske skovbrug. Vi vil derfor opfordre Miljøministeriet til at gennemføre en konsekvensvurdering af de driftsrestriktioner, danske skovejere vil blive påbudt som følge af Miljøstyrelsens tolkning. Det vil nemlig jf. denne blive forbudt at bringe træ i omsætning fra en skovningsoperation, hvor naturligt foryngende skov – hvilket noget dansk løvskov kan karakteriseres som – konverteres til renbestand af gran, hvilket vil hæmme det frie træartsvalg; et afgørende element i dansk skovbrug, der er centralt for bedst muligt at kunne tilpasse skovdriften til fremtidens klimaforandringer.

Bemærkninger – lovforslag om ændring af lov om naturbeskyttelse

Dansk Skovforening finder generelt, at det er positivt at EU-begreberne i NBL opdateres til mere tidssvarende begreber. Ligeledes finder vi de foreslåede ændringer fornuftige, således at miljøministeren sikres tilstrækkelig hjemmel til at administrere EU-forordninger.

Vi finder ligeledes, at bestemmelserne om tilsyn bemærkningerne afsnit 2.1.1.1 er afstemt med forordningen. Dog vil Dansk Skovforening gerne påpege, at skovejeren altid bør varsles om tilsyn, og man derfor benytter sig af skovrydningsforordningens artikel 16, stk. 13 om at varsle tilsyn med henblik på at sikre tilsynets effektivitet. Mange danske skovejere benytter sig af ekstern administration, og selvom et due diligence-system altid vil være tilgængeligt for tilsyn hos skovejeren selv, vil det i praksis tit være den eksterne administration der administrerer og opretholder due diligence-systemet for skovejeren, herunder løbende risikovurdering, risikominimering og indberetning til informationssystemet samt anden relevant dokumentation. Varsles skovejeren inden tilsyn, vil det være muligt for den eksterne administration at være til stede under tilsynet, og dermed sammen med skovejeren bistå Miljøstyrelsen med at sikre et effektivt tilsyn, og undgå behovet for opfølgende tilsyn. Denne praksis vil

også stemme overens med den audit-proces danske skovejere er vant til fra PEFC og FSC, hvilket yderligere vil lette implementeringen af EUDR. I forlængelse af vores bemærkninger vedr. tilsyn, finder Dansk Skovforening det positivt, at tilsynet forventes at skulle foregå som dokumentkontrol i forretningslokaler.

Ift. fristen for at bringe manglende overholdelse af forordningen til ophør, jf., bemærkningerne afsnit 2.1.1.1, er en nærmere frist ikke angivet. Her vil Dansk Skovforening påpege nødvendigheden af at have en klart defineret frist, for at mindske uforudsigeligheden i administration af forordningen hos skovejere. Vi foreslår, at man lægger sig op af fristerne for at rette afvigelser i certificeringsordninger som PEFC og SBP, hvor en hhv. større og mindre afvigelse skal være bragt til ophør inden for enten 3 eller 12 måneder.

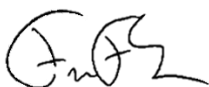
Dansk Skovforening stiller sig kritisk over for, at man som skovejer jf. bemærkningerne afsnit 2.2.2 kan risikere at blive pålagt et tilsynsgebyr på baggrund af anmeldelse fra tredjemand. Når Miljøstyrelsen har tilsynspligten, må det til enhver tid være Miljøstyrelsen der på baggrund af det normale tilsyn tager beslutning om et opfølgende tilsyn, med dertilhørende yderligere udgifter for skovejeren. At tredjemand kan anmelde en skovejer for manglende overholdelse af forordningen, bør ikke medføre en ekstraudgift for skovejeren, al den stund tredjemand ikke nødvendigvis har den nødvendige faglige kvalifikation eller indsigt i konkrete omstændigheder til at vurdere, hvorvidt der er begrundet mistanke for manglende overholdelse. Dette bør i stedet være indeholdt i det årlige gebyr Miljøstyrelsen opkræver.

Bemærkninger – bekendtgørelse om supplerende bestemmelser

Dansk Skovforening finder, at bekendtgørelsen stemmer overens med de bestemmelser, der er fastsat i EUDR. Det er positivt at det årlige gebyr for almindeligt tilsyn og administration kun opkræves hos virksomheder, der har indsendt en due diligenceerklæring til informationssystemet, og ligeledes finder vi, at det årlige gebyr på 400 kr. er rimeligt.

Dansk Skovforening stiller sig kritisk overfor den manglende mulighed for at klage over Miljøstyrelsens afgørelser efter EUDR, jf. bekendtgørelsens § 8. Som nævnt i de generelle bemærkninger ovenfor, er Dansk Skovforening uenig i Miljøstyrelsens tolkning af forordningens begreb ”plantageskov”. Træffer Miljøstyrelsen på baggrund af denne eller andre tolkninger afgørelse om, at en skovejer har produceret træ i strid med bestemmelserne i EUDR, vil det være essentielt at kunne påklage denne afgørelse til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Den manglende klagemulighed er ydermere i strid med retsakten, hvor det jf. artikel 32, stk. 1 fremgår, at der skal være adgang til administrative eller retslige procedurer for at prøve lovligheden af de kompetente myndigheders afgørelser i henhold til EUDR.

Med venlig hilsen

Frederik Falk-Sørensen
Politisk konsulent

+45 2678 7606
ff@danskskovforening.dk